

สมควรได้รับการลู่เกียรติเพราะพระนามนั้น พวกเขาสั่งสอนและประกาศว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ทุกๆ วันไม่ได้ขาด ทั้งในบริเวณพระวิหารและตามบ้านเรือน -กิจการ 5

เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครอบงำพิภพในยุคมีดนี้ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรค์สถาน -เอเฟซัส 6:12

สรุป- ไม่น่าจะต้องพูดว่าไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ผู้นำของเราที่ไม่ได้ต่างกัน ตอนนี้นำเราได้เรียนรู้ว่าผู้นำของเราทุกคนได้รับอำนาจจากพระเจ้า แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าผู้นำของเราได้ทำสิ่งที่ถูกต้องตลอดเวลา อาจารย์เปาโลได้เขียนในโรมบทที่ 13 ว่าต้องเชื่อฟังผู้นำของโรม และอาจารย์เปาโลได้บอกว่าทหารของโรมเป็นผู้นำที่พระเจ้าแต่งตั้งและการใช้ดาบของเขาไม่ได้ใช้อย่างไรเหตุผล แต่ในขณะเดียวกันอาจารย์เปาโลถูกจับขังคุกหลายครั้งและสุดท้ายโดนประหารชีวิตจากรัฐบาลโรม เพราะฉะนั้นเราควรจะทำอย่างไรกับผู้นำอย่าง nero หรือ stalin หรือ hitler หรือ putin หรือเผด็จการคนอื่นๆ ทางที่ดีที่สุดก็คือมองพระวาระของพระเจ้าเพื่อดูว่าคริสเตียนสมัยนั้นทำตัวอย่างไรกับผู้นำที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า หลังจากนั้นเราต้องพยายามทำตัวแบบเช่นเดียวกัน ด้วยการไว้วางใจในพระเจ้าซึ่งเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ เป็นผู้พิพากษาซึ่งจะตัดสินผู้นำชั่วของเราทั้งหลาย

พระเจ้ามีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

เพราะอำนาจการปกครองเป็นของพระยาห์เวห์ และพระองค์ทรงครอบครองบรรดาประชาชาติ -สดุดี 22:28

แต่เป็นพระเจ้าผู้ทรงพิพากษา ทรงให้คนหนึ่งลง และทรงยกอีกคนหนึ่งขึ้น -สดุดี 75:7

ผู้ปกครองที่โหดร้ายจะเป็นพันธมิตรกับพระองค์ได้หรือ? คือผู้ที่ใช้กฎเกณฑ์สร้างความทุกข์ร้อน -สดุดี 94:20

โดยข้าพเจ้า กษัตริย์จึงครองราชย์ และผู้ครอบครองจึงตรากฎหมายที่ยุติธรรม -สุภาษิต 8:15

ในใจมนุษย์มีแผนงานมากมาย แต่พระประสงค์ของพระยาห์เวห์จะดำรงอยู่ได้ -สุภาษิต 19:21

ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และเขาจะขนานนามของท่านว่า “ที่ปรึกษามหัจฉริยะ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ และองค์สันติราช” -อิสยาห์ 9:6

ดาเนียลกล่าวว่า “สาธุการแด่พระนามของพระเจ้าเป็นนิตย์สืบไป ปัญญาและฤทธานุภาพเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงเปลี่ยนวาระและฤดูกาล ทรงถอดบรรดากษัตริย์และทรงตั้งขึ้นใหม่ พระองค์ประทานปัญญาแก่นักปราชญ์ และความรู้แก่คนฉลาด -ดาเนียล 2:20-21

และในสมัยของพระราชานี้ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย หรือถูกมอบให้ชนชาติอื่น ราชอาณาจักรนั้นจะทำให้ราชอาณาจักรเหล่านี้ทั้งหมดแตกเป็นชิ้นๆ จนพินาศไป และราชอาณาจักรนั้นจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์
ดาเนียล 2:44

นี่แน่ะ พระเนตรของพระยาห์เวห์องค์เจ้านายจับอยู่ที่อาณาจักรอันบาปหนา และเราจะทำลายมันเสียจากพื้นโลก แต่เราจะไม่ทำลายพงศ์พันธุ์ยาโคบให้สิ้นทีเดียว” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ -อาโมส 9:8

พระเยซูทรงเรียกพวกเขาว่า “พวกท่านรู้หรือว่าบรรดาผู้ครอบครองของคนต่างชาติ ย่อมเป็นเจ้านายอยู่เหนือพวกเขา และพวกที่เป็นใหญ่ก็ใช้อำนาจบังคับเขา ในพวกท่านจะไม่ใช่เช่นนั้น แต่ถ้ามีใครต้องการเป็นใหญ่ในพวกท่าน คนนั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติของท่าน และถ้าใครต้องการจะเป็นนาย คนนั้นจะต้องเป็นทาสของพวกท่าน เหมือนบุตรมนุษย์ที่ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก” -มัทธิว 20:25-28

พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “เอาดาบของท่านใส่ฝักเสีย เพราะว่าพวกที่ใช้ดาบจะต้องพินาศเพราะดาบ ท่านคิดว่าเราจะทูลขอพระบิดาของเราไม่ได้หรือ? และพระองค์ก็จะประทานหุตสวรรค์ให้เรามากกว่าสิบสองกองพลในทันที แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นขอพระคัมภีร์ที่ว่า จำเป็น

ให้เป็นองค์พระผู้นำและองค์พระผู้ช่วยให้รอด เพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่ แล้วจะทรงอภัยบาปของเขาทั้งหลาย เราคือสักขีพยานของเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานกับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็เพียงพอด้วย” เมื่อพวกเขาฟังแล้วก็โกรธมาก คิดกันว่าจะฆ่าพวกอัครทูตเสีย แต่มีคนหนึ่งชื่อกามาลิเอล เป็นพวกฟาริสีและเป็นอาจารย์สอนธรรมบัญญัติ เป็นที่นับถือของประชาชน เขายืนขึ้นในสภาแล้วสั่งให้พาพวกอัครทูตออกไปข้างนอกครู่หนึ่ง ท่านกล่าวกับพวกเขาว่า “ท่านชนชาติอิสราเอล สิ่งที่ท่านทั้งหลายคิดจะทำกับคนเหล่านี้ นั้น จงระวังให้ดี เพราะก่อนหน้านี้มีคนหนึ่งชื่อธูดาสซึ่งอ้างตัวว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ มีผู้คนติดตามประมาณสี่ร้อยคน แต่ธูดาสถูกฆ่าและคนที่เปรรคพวกก็กระจัดกระจายสาบสูญไป ต่อจากคนนี้มีอีกคนหนึ่งชื่อยูดาส เป็นชาวกาลิลีปรากฏตัวขึ้นในช่วงที่มีการจดทะเบียนสำมะโนครัว เขาเกลี้ยกล่อมผู้คนให้ติดตามเขาไป และคนนั้นก็พินาศด้วย คนที่เป็นพรรคพวกก็กระจัดกระจาย เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ ข้าพเจ้าจึงขอบอกพวกท่านว่า จงปล่อยคนเหล่านี้ไปตามเรื่อง อย่าทำอะไรพวกเขาเลย เพราะว่าถ้าความคิดหรือกิจการนี้มาจากมนุษย์ มันจะล่มสลายไปเอง แต่ถ้ามาจากพระเจ้า พวกท่านจะไม่สามารถทำลายพวกเขาได้ เกรงว่าพวกท่านกลับจะเป็นฝ่ายสู้รบกับพระเจ้า” พวกเขาจึงยอมฟังกามาลิเอล และเมื่อเรียกพวกอัครทูตเข้ามาแล้ว ก็เขียนและกำชับไม่ให้สอนในนามของพระเยซูแล้วปล่อยไป พวกอัครทูตจึงออกจากสภาไปด้วยความยินดี ที่พระเจ้าทรงนับว่าพวกเขามีค่า

ประทานแก่ท่านจากเบื้องบน เพราะเหตุนี้คนที่มอบเราไว้กับท่านจึงมีความผิดมากกว่าท่าน” -ยอห์น 19:10-11

เมื่อพวกอัครทูตได้ยินเช่นนั้น ก็เข้าไปในบริเวณพระวิหารตอนรุ่งเช้า และสั่งสอน แต่มหาปุโรหิตกับพรรคพวกเรียกประชุมสภายิวและสมาชิกสภาทั้งหมดของคนอิสราเอล แล้วใช้คนไปที่คุกเพื่อพาพวกอัครทูตออกมา พวกเจ้าหน้าที่ก็ไปแต่ไม่พบพวกอัครทูตในคุก จึงกลับมารายงานว่า “เราเห็นคุกปิดอยู่แน่นหนามั่นคงและพวกยามยืนเฝ้าอยู่ตามประตู แต่เมื่อเปิดประตูเข้าไป ไม่เห็นใครอยู่ข้างใน” เมื่อหัวหน้ารักษาพระวิหารกับพวกหัวหน้าปุโรหิตได้ยินคำเหล่านี้ ก็ฉงนสนเท่ห์ในเรื่องของพวกอัครทูตว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป มีคนมาบอกพวกเขาว่า “นี่แน่ะ บรรดาคนที่ท่านทั้งหลายขังไว้ในคุกกำลังยื่นสั่งสอนประชาชนอยู่ในบริเวณพระวิหาร” แล้วหัวหน้ารักษาพระวิหารกับพวกเจ้าหน้าที่ก็ไปพาพวกอัครทูตมาโดยไม่ได้ทำอะไรรุนแรง เพราะกลัวว่าประชาชนจะเอาหินขว้าง เมื่อพวกเขาพาพวกอัครทูตมาก็ให้ยื่นหน้าสภา มหาปุโรหิตจึงกล่าวว่า “เรากำชับพวกเจ้าอย่างแข็งขันแล้วว่าอย่าสอนโดยออกชื่อนี้ นี่แน่ะ พวกเจ้าทำให้คำสอนของพวกเจ้าแพร่ไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม และต้องการให้ความผิดเรื่องการตายของคนนั้นตกอยู่กับเรา ” เปโตรกับอัครทูตคนอื่นๆ ตอบว่า “เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์ พระเยซูผู้ซึ่งพวกท่านฆ่าเสียโดยขวานไว้ที่ต้นไม้ นั้น พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทรงให้เป็นขึ้นมาแล้ว พระเจ้าทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์

จะต้องเป็นอย่างนี้จึงสำเร็จได้อย่างไร?” -มัทธิว 26:52-54

เพราะมีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า “เพราะเหตุนี้เองเราจึงได้ตั้งเจ้าขึ้น เพื่อเราจะสำแดงฤทธานุภาพของเราให้ปรากฏทางตัวเจ้า และเพื่อให้นามของเราประกาศไปทั่วโลก” -โรม 9:17

แต่เราเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์ และเรารอคอยผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า -ฟิลิปปี 3:20

ยอมเชื่อฟังและอธิษฐานเพื่อผู้ที่มีอำนาจต่างๆ

พระทัยพระราชเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์พระยาห์เวห์ พระเจ้าจะทรงชักนำไปทางไหนก็ตามแต่จะโปรด -สุภาษิต 21:1

เพราะฉะนั้นขอโปรดให้เราทราบที่ท่านคิดอย่างไร? การส่งส่วยให้แก่ซีซาร์นั้นควรหรือไม่? พระเยซูทรงทราบเจตนาร้ายของพวกเขาจึงตรัสว่า “คนหน้าซื่อใจคด พวกท่านมาทดลองเราทำไม? จงเอาเงินที่จะเสียส่วยนั้นมาให้เราดู” เขาจึงเอาเดนาเรียนเหรียญหนึ่งถวายพระองค์ พระองค์ตรัสถามว่า “รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร?” พวกเขาทูลว่า “ของซีซาร์” แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า “เพราะฉะนั้นของของซีซาร์จงถวายแด่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า” -มัทธิว 22:17-21

ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มี

อำนาจใดเลยที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ถืออำนาจนั้น พระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น เพราะฉะนั้นผู้ที่ขัดขืนอำนาจนั้น ก็ขัดขืนผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ขัดขืนนั้นจะต้องถูกลงโทษ เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นไม่มากนักเลยสำหรับคนที่ประพฤติดี แต่ว่าเป็นที่น่ากลัวสำหรับคนที่ประพฤติชั่ว ท่านไม่อยากจะกลัวผู้มีอำนาจหรือ? ถ้าอย่างนั้นก็จงทำแต่ความดี แล้วท่านก็จะได้เป็นที่พอใจของผู้มีอำนาจนั้น เพราะว่าผู้ครอบครองนั้น เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อให้ประโยชน์แก่ท่าน แต่ถ้าท่านทำความชั่วก็จงกลัวเถิด เพราะว่าผู้ครอบครองไม่ได้ถือดาบไว้เฉยๆ แต่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และจะเป็นผู้ลงโทษแทนพระเจ้าแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว เพราะฉะนั้นท่านจะต้องเชื่อฟังผู้ครอบครอง ไม่ใช่เพื่อจะหลีกเลี่ยงการลงโทษอย่างเดียว แต่เพื่อมนโธรมด้วย เพราะเหตุผลนี้ ท่านจึงได้เสียส่วยด้วย เพราะว่าผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และปฏิบัติหน้าที่นี้อยู่ จึงให้แก่ทุกคนที่ท่านต้องให้เขา คือ ส่วย แก่คนที่ท่านต้องเสียส่วยให้ ภาษี แก่คนที่ท่านต้องเสียภาษีให้ ความยำเกรง แก่คนที่ท่านต้องให้ความยำเกรง เกียรติ แก่คนที่ท่านต้องให้เกียรติ อย่าเป็นหนี้อะไรใครเลย นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักคนอื่น ก็ได้ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติครบถ้วนแล้ว ข้อที่ว่า “ห้ามล่วงประเวณีห้ามฆ่าคน ห้ามลักทรัพย์ ห้ามโลภ” ทั้งพระบัญญัติอื่นๆ ก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ความรักไม่ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านเลย เพราะฉะนั้นความรักจึงเป็นสิ่งที่ทำให้

ผิดประการใดต่อพระพักตร์ฝ่าพระบาทด้วย” ฝ่ายพระราชาก็ทรงโสมนัสยิ่งนัก และทรงบัญชาให้นำดาเนียลออกมาจากถ้ำ เขาจึงเอาดาเนียลออกจากถ้ำ ไม่ปรากฏว่ามีอันตรายอย่างใดที่ตัวท่านเลย เพราะท่านได้วางใจในพระเจ้าของท่าน แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาให้นำคนเหล่านั้นที่ใส่ร้ายดาเนียล มาโยนทิ้งในถ้ำสิงโต ทั้งตัวเขา บุตรทั้งหลาย และภรรยาของพวกเขาด้วย ยังไม่ทันตกไปถึงพื้นถ้ำ พวกสิงโตก็ขย้ำพวกเขา และหักกระดูกของเขาทั้งหลายจนแหลก แล้วกษัตริย์ดาร์ริอัสมีพระราชสาสน์ไปถึงชนทุกชาติทุกเผ่าทุกภาษาที่อาศัยอยู่ในพิภพทั้งสิ้นว่า “สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ เราออกกฎหมายไว้ว่า ให้คนทั้งหลายในราชอาณาจักรทั้งหมดของเรา กลัวและยำเกรงพระเจ้าของดาเนียล เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ราชอาณาจักรของพระองค์จะไม่ถูกทำลาย และการปกครองของพระองค์จะดำรงจนถึงที่สุด พระองค์ทรงช่วยกู้และช่วยให้พ้นภัย พระองค์ทรงทำหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ ในฟ้าสวรรค์และบนพื้นพิภพ พระองค์คือพระเจ้าผู้ช่วยดาเนียลให้รอด จากอำนาจของสิงโต” ดังนั้น ดาเนียลผู้นี้จึงได้เจริญก้าวหน้าในรัชสมัยของดาร์ริอัส และในรัชสมัยของไซรัสชาวเปอร์เซีย -ดาเนียล 6

ปีลาตจึงทูลถามพระองค์ว่า “เจ้าจะไม่พูดกับเราหรือ? เจ้าไม่รู้หรือว่าเรามีสิทธิอำนาจที่จะปล่อยเจ้า และมีอำนาจที่จะตรึงเจ้าที่กางเขนได้?” พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านจะไม่มีสิทธิอำนาจเหนือเรานอกจากจะ

ถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ก็ทรงโทมนัสยิ่งนัก และตั้งพระทัยหาทางช่วยกู้ดาเนียล ทรงพยายามหาทางช่วยจนถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก แล้วคนเหล่านั้นที่สมรู้ร่วมคิดกันก็พากันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์และทูลว่า “ข้าแต่พระราชบิดา ขอฝ่าพระบาททรงทราบว่ากฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียที่ประกาศห้ามก็ดี หรือ กฎหมายก็ดี ซึ่งพระราชบิดาทรงประทับตราแล้วย่อมเปลี่ยนแปลงไม่ได้” แล้วกษัตริย์ทรงบัญชา ดาเนียลก็ถูกโยนในถ้ำสิงโต กษัตริย์ตรัสแก่ดาเนียลว่า “ขอพระเจ้าของท่านผู้ที่ท่านปรนนิบัติอยู่ตลอดมานั้น ทรงช่วยกู้ท่านเถิด” แล้วเขานำศิลาก้อนหนึ่งมาปิดปากถ้ำไว้ กษัตริย์ก็ทรงประทับตราของพระองค์ และตราของบรรดาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของพระองค์ เพื่อว่าจะไม่มีใครมาเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของดาเนียลได้ แล้วกษัตริย์ก็เสด็จกลับพระราชวัง ทรงอดอาหารตลอดคืนนั้น ไม่ให้นำสิ่งบันเทิงมาถวายพระองค์ และบรรทมไม่หลับ พอเช้าตรู่ กษัตริย์ก็ตื่นบรรทม รีบเสด็จไปยังถ้ำสิงโต เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ถ้ำที่ดาเนียลอยู่ พระองค์ก็ตรัสเรียกดาเนียลด้วยเสียงโทมนัสว่า “โอ ดาเนียลผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าของท่านซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิรันดร์นั้น ทรงสามารถช่วยกู้ท่านจากสิงโตได้แล้วหรือ?” แล้วดาเนียลทูลกษัตริย์ว่า “ข้าแต่พระราชบิดา ขอทรงพระเจริญเป็นนิรันดร์ พระเจ้าของข้าพระบาททรงใช้ทูตสวรรค์มาปิดปากสิงโตไว้ มันไม่ได้ทำอันตรายแก่ข้าพระบาท เพราะพระองค์ทรงเห็นว่า ข้าพระบาทไว้ความผิดต่อพระพักตร์พระองค์ ข้าแต่พระราชบิดา ข้าพระบาทไม่ได้ทำ

ธรรมบัญญัติสำเร็จอย่างครบถ้วน นอกจากนั้นท่านควรจะรู้ว่านี่เป็นเวลาที่เราควรตื่นจากหลับแล้ว เพราะว่าความรอดได้เข้ามาใกล้กว่าสมัยที่เราเริ่มเชื่อนั้น กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามาให้เราเลิกบรรดากิจการแห่งความมืด และสวมเครื่องอาวุธแห่งความสว่าง ให้เราประพฤติตัวเรียบร้อยสมกับเวลากลางวัน ไม่ใช่เลี้ยงเสพสุราเมามาย ไม่ใช่หยาบโลนลามก ไม่ใช่วิวาทริษยากัน แต่ท่านทั้งหลายจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้เพื่อสนองตัณหาของเนื้อหนัง -โรม 13

เพราะฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใดทั้งหมด ข้าพเจ้าขอร้องพวกท่านให้วิงวอนอธิษฐาน ทูลขอ และขอบพระคุณเพื่อทุกคน เพื่อกษัตริย์ทั้งหลาย และทุกคนที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างสงบและมีสันติในทางพระเจ้า และเป็นที่น่าเชื่อถือ การกระทำเช่นนี้เป็นการดี และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา -1ทิโมธี 2:1-3

จงเตือนพวกเขาให้อยู่ใต้สิทธิอำนาจของบรรดาผู้ปกครองบ้านเมือง และพวกที่มีอำนาจ ให้เชื่อฟังและพร้อมจะทำการดีทุกอย่าง อย่าว่าร้ายใคร อย่าทะเลาะวิวาท แต่ให้ผ่อนหนักผ่อนเบาและแสดงความสุภาพอ่อนโยนอย่างยิ่งต่อทุกคน -ทิตัส 3:1-2

พวกท่านจงยอมเชื่อฟังผู้มีสิทธิอำนาจ เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นจักรพรรดิผู้มีอำนาจ หรือจะเป็นบรรดาผู้ว่าราชการการเมืองที่จักรพรรดิส่งไปให้ลงโทษผู้ทำชั่วและยกย่องผู้ทำดี

เพราะพระเจ้าทรงประสงค์จะให้พวกท่านระงับความโง่ของคนโง่
เขลาด้วยการทำดี จงดำเนินชีวิตอย่างคนมีเสรีภาพ แต่อย่าใช้
เสรีภาพนั้นเป็นข้ออ้างเพื่อทำความชั่ว แต่จงดำเนินชีวิตอย่างผู้รับใช้
ของพระเจ้า จงให้เกียรติทุกคน จงรักพวกพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า
จงถวายเกียรติแด่จักรพรรดิ -1 เปโตร 2:13-17

พระเจ้าสั่งให้ผู้นำปกครองได้อย่างไรบ้าง

(คำสั่ง 3 อย่างสำหรับกษัตริย์) “เมื่อท่านมาถึงแผ่นดินที่พระยาห์เวห์
พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านถือกรรมสิทธิ์อาศัยอยู่ใน
แผ่นดินนั้น แล้วท่านจะกล่าวว่า ‘เราจะตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเราเหมือน
ประชาชาติที่ปวงซึ่งอยู่รอบเรา’ ก็จงตั้งผู้ซึ่งพระยาห์เวห์พระ
เจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน คือตั้งคนหนึ่งจาก
พวกพี่น้องของท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน ห้ามตั้งคนต่างชาติซึ่ง
ไม่ใช่พี่น้องของท่านให้อยู่เหนือท่าน แต่อย่าทำให้เขามีมาเป็นของ
ตนเองมากเกินไป หรือเป็นเหตุให้ประชาชนกลับไปอียิปต์ เพื่อจะมี
ม้ามามากๆ เพราะพระยาห์เวห์ได้ตรัสกับพวกท่านแล้วว่า ‘อย่ากลับไป
ทางนั้นอีกเลย’ และอย่าให้เขามีภรรยามาก เพื่อจิตใจของเขาจะไม่
หันเหไป และอย่าให้มีเงินมีทองเป็นของตนอย่างมากมาย “เมื่อเขา
นั่งบัลลังก์ในราชอาณาจักรก็ให้เขาคัดลอกธรรมบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือ
เพื่อตนเองต่อหน้าพวกปุโรหิตคนเลวี ให้มันอยู่กับเขา และให้เขา
อ่านตลอดชีวิตของตน เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระยาห์เวห์

พระราชอาชญาจะตรากฎหมายและออกคำประกาศว่า ในสามสิบวันนี้
ถ้ามีใครทูลขอต่อพระหรือมนุษย์นอกเหนือจากพระองค์ ข้าแต่
พระราชาก็ให้โยนคนนั้นลงในถ้ำสิงโต ข้าแต่พระราช บัดนี้ ขอฝ่า
พระบาททรงตราคำประกาศและลงพระนามในหนังสือสำคัญ เพื่อจะ
เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ซึ่งจะ
แก้ไขไม่ได้เป็นอันขาด” เพราะฉะนั้น กษัตริย์ดาร์ริอัสจึงลงพระนาม
ในหนังสือสำคัญและในประกาศ เมื่อดาเนียลทราบว่กษัตริย์ลง
พระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็กลับบ้าน ซึ่งมีหน้าต่างห้อง
ชั้นบนเปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเขาลงวันละ 3 ครั้ง
อธิษฐานและขอบพระคุณพระเจ้าของท่านอย่างที่เคยทำเสมอ เมื่อ
พวกที่สมรู้ร่วมคิดพากันมาพบดาเนียลกำลังอธิษฐานและวิงวอนต่อ
พระเจ้าของท่าน เขาทั้งหลายก็ไปเข้าเฝ้า และทูลกษัตริย์เกี่ยวกับ
ประกาศห้ามว่า “ข้าแต่พระราช ฝ่าพระบาทได้ลงพระนามใน
หนังสือสำคัญฉบับหนึ่งไม่ใช่หรือว่า ถ้ามีใครทูลขอต่อพระหรือ
มนุษย์นอกเหนือจากพระองค์ ในสามสิบวันนี้ ข้าแต่พระราช ก็ให้
โยนคนนั้นลงในถ้ำสิงโต?” กษัตริย์ตรัสตอบว่า “เรื่องนั้นยังคงอยู่
ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ซึ่งจะแก้ไขไม่ได้เป็นอัน
ขาด” แล้วเขาจึงทูลต่อกษัตริย์ว่า “ดาเนียลผู้เป็นคนหนึ่งในพวกที่ถูก
กวาดเป็นเชลยจากยูดาห์ ไม่ได้เชื่อฟังฝ่าพระบาท ข้าแต่พระราช
และไม่เชื่อฟังคำประกาศในหนังสือสำคัญซึ่งฝ่าพระบาทลงพระนามไว้
แต่ได้ทูลขอต่อพระของเขาว้นละ 3 ครั้ง” เมื่อกษัตริย์ทรงสดับ

ทุกคนจึงพูดกับเขาว่า “ขอทำตะแลงแกง สูงยี่สิบสองเมตร รุ่งเช้าก็
ทูลกษัตริย์ให้แขวนคอโมรเดคัยเสียที่นั่น แล้วก็ไปกินเลี้ยงอย่างร่าเริง
กับกษัตริย์” คำแนะนำนี้ถูกใจฮามาน เขาจึงสั่งให้ทำตะแลงแกงนั้น
เอสเธอร์ 5

เมื่อคนชอบธรรมทรีขึ้น ประชาชนก็เปรมปรีดิ์ แต่เมื่อคนอธรรม
ปกครอง ประชาชนก็คร่ำครวญ -สุภาษิต 29:2

ดาโรัสทอพพระทัยแต่งตั้งอุปราช 120 คน เพื่อให้ปกครองทั่ว
ราชอาณาจักร และทรงตั้งอภิรัฐมนตรี 3 คนอยู่เหนือพวกอุปราช ดา
เนียลเป็นอภิรัฐมนตรีคนหนึ่ง ซึ่งจะรับรายงานจากอุปราช เพื่อ
กษัตริย์จะไม่ขาดประโยชน์ แล้วดาเนียลคนนี้ก็มิชื่อเสียงกว่า
อภิรัฐมนตรีอื่นๆ และอุปราชทั้งหลาย เพราะวิญญูณเลิศสถิตกับท่าน
และกษัตริย์ทรงมีแผนจะแต่งตั้งท่านให้ครอบครองราชอาณาจักรนั้น
ทั้งหมด อภิรัฐมนตรีและอุปราชทั้งหลายจึงหาเหตุฟ้องดาเนียลใน
เรื่องราชอาณาจักร แต่ก็หาความผิดไม่ได้ เพราะท่านเป็นคนซื่อสัตย์
จะหาความพลั้งพลาดหรือการทุจริตในท่านไม่ได้เลย คนเหล่านี้จึง
พูดกันว่า “ไม่มีทางหาเหตุฟ้องดาเนียลได้ นอกจากเราจะหาเหตุใน
เรื่องธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของเขา” แล้วอภิรัฐมนตรีและอุปราช
เหล่านี้ได้พากันเข้าเฝ้าพระราชาทูลว่า “ข้าแต่พระราชาดาโรัสท ขอ
ทรงพระเจริญเป็นนิตย์ อภิรัฐมนตรีทุกท่านแห่งราชอาณาจักร ทั้ง
องคมนตรี อุปราช และผู้ว่าราชการมณฑลทั้งสิ้นได้ตกลงกันว่า

พระเจ้าของเขา โดยรักษาถ้อยคำทั้งสิ้นในธรรมบัญญัตินี้ และ
กฎเกณฑ์เหล่านี้และทำตาม เพื่อว่าจิตใจของเขาจะไม่ได้ยกขึ้นสูง
กว่าพี่น้องของตน และเพื่อเขาเองจะไม่หันเหจากพระบัญญัติไป
ทางขวาหรือทางซ้าย เพื่อเขาจะได้ปกครองราชอาณาจักรของเขาอยู่
ได้นาน ทั้งตนเองและลูกหลานของตนในอิสราเอล -เฉลยธรรม
บัญญัติ 17:14-20 (note: คำสั่งนี้หมายความว่ากษัตริย์โซโลมอนไม่
ควรจะเก็บสมบัตินักมายอย่างที่ได้ทำหรือมีเมียน้อยเยอะเท่าที่เขา
ได้มี แน่นอนกษัตริย์ในอิสราเอลมีน้อยที่ทำตามคำสั่งนี้ แต่กษัตริย์
ของเราองค์พระเยซูคริสต์ได้ทำตามคำสั่งนี้อย่างสมบูรณ์แบบ เป็น
กษัตริย์ที่ทอมนใจ เป็นกษัตริย์ที่เนื่อกษัตริย์)

(ปกครองด้วยความยุติธรรม) “ท่านจงแต่งตั้งผู้พิพากษาและ
เจ้าหน้าที่ตามเมืองของท่าน ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน
ประทานแก่ท่าน ตามเผ่าต่างๆ ของท่าน ให้พวกเขาพิพากษาประชา
ชนตามความยุติธรรม ห้ามทำให้เสียความยุติธรรม ห้ามลำเอียง ห้าม
รับสินบน เพราะว่าสินบนทำให้ตาของคนมีปัญญาบอดไป และกลับ
คดีของคนชอบธรรมเสีย ท่านจงติดตามความยุติธรรมคือ ความ
ยุติธรรมเท่านั้น เพื่อท่านจะมีชีวิตและได้ยึดครองแผ่นดินซึ่งพระยาห์
เวห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน -เฉลยธรรมบัญญัติ 16:18-20
(มีผู้ปกครองมากกว่าคนเดียว) เมื่อไม่มีการชี้แนะ ประชาชนก็ล้มลง
แต่โดยมีที่ปรึกษามาก ก็มีความปลอดภัย -สุภาษิต 11:14

คนในพระคัมภีร์ทำอะไรบ้างเวลาที่มีผู้นำที่ชั่ว

พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีดังที่เป็นอยู่วันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก -ปฐมกาล 50:20

ต่อมาเมื่อซามูเอลแก่แล้ว ท่านได้ตั้งพวกบุตรชายของท่านให้วินิจฉัยอิสราเอล บุตรชายหัวปีของท่านชื่อโยเอล และคนที่สองชื่ออาบียาห์ ทั้งสองเป็นผู้วินิจฉัยในเมืองเบเออร์เซบา แต่พวกบุตรชายของท่านไม่ได้ดำเนินตามอย่างชีวิตของท่าน พวกเขาบิดเบือนไปหารายได้ที่ผิด รับสินบน และบิดเบือนความยุติธรรม พวกผู้ใหญ่ทั้งหมดของอิสราเอลก็พากันมาหาซามูเอลที่เมืองรามัท และพูดกับท่านว่า “ดูเถิด ท่านชราแล้วและพวกบุตรชายของท่านไม่ได้ดำเนินตามอย่างชีวิตของท่าน บัดนี้ขอท่านได้ตั้งพระราชาให้วินิจฉัยพวกเราอย่างประชาชาติที่ปวงเกิด” ถ้อยคำที่พวกเขาพูดว่า “ขอตั้งพระราชาให้วินิจฉัยเราทั้งหลาย” ทำให้ซามูเอลไม่พอใจ ซามูเอลจึงทูลอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ทรงตอบซามูเอลว่า “จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องที่พวกเขาพูดกับเจ้า เพราะว่าพวกเขาไม่ได้ละทิ้งเจ้า แต่พวกเขาละทิ้งเรา ไม่ใช่ให้เราเป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา ตามการกระทำทั้งสิ้นซึ่งพวกเขาทำแก่เรา ตั้งแต่วันที่เรานำพวกเขาออกมาจากอียิปต์จนถึงวันนี้ คือพวกเขาละทิ้งเราและปรนนิบัติพระอื่น ดังนั้นเขาจึงทำเช่นเดียวกันต่อเจ้าด้วย บัดนี้จงฟังเสียงของพวกเขา แต่เจ้าต้องตักเตือนพวกเขาอย่างจริงจัง และสำแดงให้พวกเขาทราบถึงกฎ

หม่อมฉันเตรียมไว้ถวายพระองค์ท่าน” กษัตริย์จึงตรัสว่า “จงรีบไปพาสยามานมา เพื่อจะได้ทำตามทีพระนางเอสเธอร์ปรารณา” กษัตริย์จึงเสด็จไปในงานเลี้ยงของพระนางเอสเธอร์พร้อมกับฮามาน ขณะเสวยเหล้าองุ่นอยู่ กษัตริย์ตรัสกับพระนางเอสเธอร์ว่า “เธอจะร้องขออะไร? เราจะให้ เธอจะทูลขออะไร? แม้ถึงครึ่งราชอาณาจักรก็ได้” พระนางเอสเธอร์ทูลว่า “คำร้องขอของหม่อมฉันและคำทูลขอของหม่อมฉัน คือถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานของกษัตริย์ และเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะประทานตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และทรงทำตามคำทูลขอของหม่อมฉัน พรุ่งนี้ขอกษัตริย์เสด็จมายังงานเลี้ยงของหม่อมฉันพร้อมกับฮามาน และหม่อมฉันจะทำตามที่กษัตริย์ตรัสนั้น” วันนั้นฮามานก็ออกไปด้วยใจชื่นบานและยินดี แต่เมื่อฮามานเห็นโมรเดคัยที่ประตูพระราชวังไม่ยืนขึ้นหรือตัวสั่นอยู่ต่อหน้าเขา เขาก็โกรธแค้นโมรเดคัย ถึงกระนั้นก็ดี ฮามานก็อดกลั้นไว้กลับไปบ้าน ใช้คนไปตามเพื่อนๆ และเศเรซภรรยาของตน แล้วฮามานก็เล่าถึงความมั่งมี จำนวนบุตร และเกียรติยศต่างๆ ซึ่งกษัตริย์ประทานแก่ตน และเล่าถึงเรื่องที่กษัตริย์ได้เลื่อนเขาขึ้นเหนือเจ้านายและข้าราชการสำนักอย่างไร แล้วฮามานกล่าวเสริมว่า “แม้พระราชาินีเอสเธอร์ก็ไม่ได้ทรงให้ผู้ใดตามเสด็จกษัตริย์ไปในงานเลี้ยงซึ่งพระนางทรงจัดขึ้น นอกจากตัวข้า และพรุ่งนี้พระนางทรงเชิญข้ากับกษัตริย์อีก แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่เป็นประโยชน์แก่ข้า ตราบที่ข้าเห็นโมรเดคัย คนยิวนั่งอยู่ที่ประตูของพระราชวัง” เศเรซภรรยาของเขา และเพื่อนๆ

ประจำทุกมณฑล และถึงเจ้านายของชนทุกชาติ ทุกมณฑล เป็นตัวอักษรของชนทุกชาติตามภาษาของเขา เขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราด้วยแหวนตราของกษัตริย์ให้ผู้ถือสารนำจดหมายเหล่านี้ไปยังทุกมณฑลของกษัตริย์ สั่งให้ทำลายสังหารและกวาดล้างคนยิวทั้งสิ้น ทั้งหนุ่มและแก่ ทั้งเด็กและผู้หญิงในวันเดียวกัน คือวันที่สิบสามเดือนสิบสองคือเดือนอาดาร์ และให้รีบเอาข้าวของของพวกเขาด้วย ให้ทำสำเนาเอกสารนั้นและออกเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล นำไปป่าวร้องให้ชนทุกชาติเตรียมพร้อมเพื่อวันนั้น ผู้ถือสารก็รีบไปตามรับสั่งของกษัตริย์ ส่วนกฤษฎีกานั้นก็ออกใช้ในสุสาเมืองบ่อม กษัตริย์ก็ประทับและทรงดื่มกับฮามาน ขณะที่เมืองสุสาสับสนวุ่นวาย -เอสเธอร์ 3

เมื่อถึงวันที่สาม พระนางเอสเธอร์ก็ทรงเครื่องทรงราชินี และทรงยืนในลานชั้นในของพระราชวังตรงข้ามกับห้องพระโรง กษัตริย์ประทับบนราชบัลลังก์ภายในพระราชสำนักตรงข้ามทางเข้าพระราชวัง เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นพระราชินีเอสเธอร์ยืนอยู่ในพระลาน พระนางเป็นที่โปรดปรานของพระองค์ กษัตริย์จึงยื่นพระคทาสุวรรณซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็เสด็จเข้ามาและยอพระคทา กษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า “ราชินีเอสเธอร์ มีเรื่องอะไรหรือ? เธอต้องการอะไร? ก็จะทำให้เธอได้ถึงครึ่งราชอาณาจักร” และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอ กษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับฮามานในวันนี้ เพื่อเสวยอาหารที่

ของกษัตริย์ผู้ที่จะครอบครองพวกเขา” ซามูเอลจึงเอาพระดำรัสทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์มาบอกประชาชน ผู้ร้องขอให้ท่านตั้งพระราชทานกล่าวว่า “นี่เป็นสิทธิของพระราชทานผู้ที่จะครอบครองเหนือพวกเจ้า พระองค์จะเกณฑ์พวกบุตรชายของเจ้า และกำหนดให้ประจำรถรบ และให้เป็นพวกพลม้า และให้วิ่งหน้ารถรบของพระองค์ แล้วพระองค์จะตั้งพวกเขาให้เป็นนายพัน นายห้าสิบของพระองค์ ให้บางคนไถที่ดินของพระองค์และเกี่ยวข้าวของพระองค์ และทำคัศตราวุธและเครื่องใช้ของรถรบ พระองค์จะนำพวกบุตรสาวของพวกเจ้าไปเป็นผู้ปรุงเครื่องหอม ทำครีวและอบขนม พระองค์จะเอานา สวนองุ่น และสวนมะกอกที่ดีที่สุดของพวกเจ้า ให้แก่พวกข้าราชการของพระองค์ พระองค์จะชักหนึ่งในสิบของข้าวและผลองุ่นของพวกเจ้า ให้แก่พวกขุนนางและพวกข้าราชการของพระองค์ พระองค์จะเอาพวกคนใช้ชายและหญิง และพวกคนหนุ่มๆ ที่ดีที่สุดในพวกเจ้า และลาของพวกเจ้าไปทำงานของพระองค์ พระองค์จะชักหนึ่งในสิบของฝูงสัตว์ของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะเป็นทาสของพระองค์ ในวันนั้นพวกเจ้าจะร้องทุกข์เพราะพระราชทานผู้ซึ่งพวกเจ้าเลือกให้ครองพวกเจ้า แต่พระยาห์เวห์จะไม่ทรงตอบพวกเจ้าในวันนั้น” แต่ประชาชนปฏิเสธไม่เชื่อฟังซามูเอล พวกเขา กล่าวว่า “เราไม่ยอม เราจะต้องมีพระราชานุญาตของเรา เพื่อเราจะเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลาย และเพื่อพระราชานุญาตของเราจะวินิจฉัยเราและนำหน้าเราไป และรบในสงครามให้เรา” และเมื่อซามูเอลได้ยินถ้อยคำทั้งสิ้นของ

ประชาชน ท่านก็นำถ้อยคำเหล่านี้ไปทูลพระยาห์เวห์ให้ทรงทราบ และพระยาห์เวห์ตรัสกับซามูเอลว่า “จงฟังพวกเขาเถิด และจงตั้ง กษัตริย์องค์หนึ่งให้พวกเขา” แล้วซามูเอลจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า “ให้ทุกคนกลับไปยังเมืองของตน” -1 ซามูเอล 8:1-22

และซามูเอลทูลซาอูลว่า “ท่านได้ทำการที่โง่เขลา ท่านไม่ได้รักษา พระบัญชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชา ท่านไว้ เพราะพระยาห์เวห์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรของท่าน เหนืออิสราเอลตลอดไป แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน พระยาห์เวห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระยาห์เวห์ทรงแต่งตั้งชายผู้นั้นให้เป็นเจ้านายเหนือชนชาติ ของพระองค์ เพราะท่านไม่ได้รักษาสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาท่านไว้” 1 ซามูเอล 13:13-14

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ กษัตริย์อาหิสูเอรัสทรงให้ฮามานบุตรฮัมเมดาธา คนอากักเป็นใหญ่ ทรงยกเขาขึ้นและทรงให้นั่งในตำแหน่งสูงกว่าเจ้านายทั้งปวงที่อยู่กับเขา มหาดเล็ก ทุกคนซึ่งอยู่ที่ประตูวัง ก็กราบลงแสดงความเคารพต่อฮามาน เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาให้แสดงความเคารพต่อเขาเช่นนั้น แต่โมรเดคัยไม่ได้กราบหรือแสดงความเคารพ พวกมหาดเล็กซึ่งอยู่ที่ประตูพระราชวังจึงพูดกับโมรเดคัยว่า “ทำไมท่านละเมิดพระบัญชาของกษัตริย์?” ต่อมาเมื่อเขาทั้งหลายพูดกับท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่ฟัง พวกเขาจึงไปเรียน

ฮามานเพื่อดูว่าถ้อยคำของโมรเดคัยจะชนะหรือไม่? เพราะท่านบอกพวกเขาว่าท่านเป็นยิว เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่กราบลงหรือแสดงความเคารพ ฮามานก็เดือดดาล แต่เห็นว่าเป็นการเสียเกียรติที่จะจับกุมโมรเดคัยคนเดียว เพราะพวกเขาแจ้งให้ทราบเรื่องชนชาติของโมรเดคัย ฮามานจึงหาทางทำลายคนยิวทั้งหมด คือชนชาติของโมรเดคัย ท้าวราชอาณาจักรของอาหิสูเอรัส ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิसान ปีที่สิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาหิสูเอรัส เขาพากันทอดสลากต่อหน้าฮามานเพื่อหาวันหาเดือน เขาได้เดือนที่สิบสอง คือเดือนอาดาร์ แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหิสูเอรัสว่า “มีชนชาติหนึ่งกระจายและแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติต่างๆ ในทุกมณฑลแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ กฎหมายของพวกเขากับกฎหมายของชนชาติอื่นทั้งสิ้น และพวกเขาไม่รักษากฎหมายของกษัตริย์ การที่กษัตริย์ทรงปล่อยพวกเขาไว้เช่นนี้ก็ไม่เป็นประโยชน์แก่พระองค์ ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงออกกฤษฎีกาให้ทำลายล้างพวกเขาเสีย และข้าพระบาทจะถวายเงิน 10,000 ตะลันต์ ใส่มือผู้ดูแลพระราชกิจเพื่อจะเก็บเข้าพระคลังหลวง” กษัตริย์จึงทรงถอดแหวนตราจากพระหัตถ์ประทานแก่ฮามานบุตรฮัมเมดาธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิว และตรัสกับฮามานว่า “เรามอบเงินนั้นและประชาชนนั้นแก่ท่าน เพื่อจะทำกับพวกเขาตามที่ท่านเห็นดี” แล้วทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในวันที่สิบสามเดือนที่หนึ่ง ให้เขียนกฤษฎีกาตามที่ฮามานบัญชาไว้ทุกประการ ส่งไปถึงสมุหเทศาภิบาล ของกษัตริย์และถึงข้าหลวง